

Praying in Another Language

The Permission to Pray in Any Language

1 משנה סוטה פרק ז משנה א

אלו נאמרין בכל לשון פְּרֻשֵׁת סוֹטָה ווידוי מעֶשֶׂר קִרִית שְׁמַע וּתְפִלָּה וּבִרְכַת הַמְזוּן וּשְׁבוּעַת הָעֵדוּת וּשְׁבוּעַת הַפִּיקְדוֹן

These are recited in any language, not specifically Hebrew: The portion of the warning and the oath administered by the priest to a woman suspected by her husband of having been unfaithful [sota]; and the declaration of tithes, which occurs after the third and the sixth years of the seven-year Sabbatical cycle, when one declares that he has given his tithes appropriately; Shema; and the Amida prayer; and Grace after Meals; and an oath of testimony, where one takes an oath that he does not have any testimony to provide on a given issue; and an oath on a deposit, where one takes an oath that he does not have possession of another's deposit.

2 תלמוד בבלי מסכת סוטה דף לג עמוד א

תְּפִלָּה רַחֲמֵי הִיא כָּל הַיְכִי דְבַעֵי מְצַלִּי. וּתְפִלָּה בְּכָל לְשׁוֹן? וְהָאֵמַר רַב יְהוּדָה לְעוֹלָם אֵל יִשְׁאַל אָדָם צָרְכּוֹ בְּלִשׁוֹן אֲרָמִית, דְּאֵמַר רַבִּי יוֹחָנָן כָּל הַשּׁוֹאֵל צָרְכּוֹ בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי אֵין מְלַאכֵי הַשְּׁרֵת נִזְקְקִין לוֹ לְפִי שְׂאִין מְלַאכֵי הַשְּׁרֵת מְכִירִין בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי. לֹא קִשְׂיָא הָא בִּיחִיד הָא בְּצַבּוּר וְאֵין מְלַאכֵי הַשְּׁרֵת מְכִירִין בְּלִשׁוֹן אֲרָמִי וְהַתְּנִיָּא יוֹחָנָן כְּהוֹן גְּדוֹל שְׁמַע בֵּת קוֹל מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא אוֹמֵר נְצַחוּ טְלִיא דְאַזְלוּ לְאַגְחָא קַרְבָּא לְאַנְטוֹכְיָא וְשׁוּב מַעֲשֶׂה בְּשִׁמְעוֹן הַצְּדִיק שֶׁשְׁמַע בֵּת קוֹל מִבֵּית קֹדֶשׁ הַקְּדוּשִׁים שֶׁהוּא אוֹמֵר בְּטִילַת עֲבִידְתָּא דְאֵמַר שְׁנֵאָה לְאַיִתְתָּא עַל הַיְכָלָא וְנִהְרַג גַּסְקַלְגַּס וּבְטִלוּ גְזִירוֹתָיו וְכָתְבוּ אוֹתָהּ שְׁעָה וְכִיּוֹנוּ וּבְלִשׁוֹן אֲרָמִי הִיָּה אוֹמֵר אֵי בְּעִית אֵימָא בֵּת קוֹל שְׂאֵנִי דְלֹא שְׁמוּעֵי עֲבִידָא וְאֵי בְּעִית אֵימָא גְּבִרְיָאֵל הוּוּ דְאֵמַר מָר בָּא גְּבִרְיָאֵל וְלִימְדוּ שְׁבַעִים לְשׁוֹן

It is stated in the mishna that the Amida prayer may be recited in any language. The reason for this is that since prayer is a request for divine mercy, one may pray in any way that one desires. The Gemara asks: But may prayer really be recited in any language? But didn't Rav Yehuda say: A person should never request in the Aramaic language that his needs be met, as Rabbi Yohanan said that with regard to anyone who requests in the Aramaic language that his needs be met, the ministering angels do not attend to him, as the ministering angels are not familiar [makkirin] with the Aramaic language? The Gemara answers: This is not difficult, as that statement of Rabbi Yohanan is referring to the prayer of an individual, who needs the support of the angels, whereas this statement of the mishna is referring to communal prayer. The Gemara asks: And are the ministering angels not familiar with the Aramaic language? But isn't it taught in a baraita (Tosefta 13:5): Yohanan the High Priest heard a Divine Voice emerging from the House of the Holy of Holies that was saying: The youth who went to wage war in Antokhya have been victorious. And there was another incident involving Shimon HaTzaddik, who heard a Divine Voice emerging from the House of the Holy of Holies that was saying: The decree that the enemy intended to bring against the Temple is annulled, and Gaskalgas, Caligula, has been killed and his decrees have been voided. And people wrote down that time that the Divine Voice was heard, and later found that it matched exactly the moment that Caligula was killed. The Gemara concludes: And this Divine Voice was speaking in the Aramaic language. The Gemara answers: If you wish, say that the Divine Voice is different, as its purpose is to communicate a message, and therefore it also communicates in Aramaic. And if you wish, say instead that it was the angel Gabriel, as the Master said with regard to Joseph: Gabriel came and taught him seventy languages, as he knows all of the languages, as opposed to the other angels, who do not.

How to Understand "Tzibbur"

3 רי"ף מסכת ברכות דף ז עמוד א

והא דקתני תפלה בכל לשון ה"מ בצבור אבל ביחיד לא

Praying in Another Language

And that which our sages taught that prayer may be recited in any language; this applies to communal prayer, but not individual prayer.

4) רא"ש מסכת ברכות פרק ב

מצאתי בנימוקי תלמידי ה"ר יונה ז"ל שהיה תמיה כיון שתפלה ביחיד אינה נאמרת אלא בלשון הקודש היאך נהגו כל העולם שהנשים מתפללות בשאר לשונות דכיון שחייבות בתפלה לא היה להן להתפלל אלא בלשון הקדש. ורבני צרפת ז"ל היו נותנין טעם למנהג ואמרו כיון שהיא התפלה שהצבור מתפללין כמו תפלת צבור דיינינן לה ויכול יחיד לאמרה בלשון אחרת. והא דאמר רב יהודה אל ישאל אדם צרכיו בלשון ארמי זהו בשואל צרכיו כגון שיש לו חולה בביתו או דבר אחר שהוא צריך. אבל תפלה שהיא קבוע לצבור אפילו כשיחיד מתפלל בביתו כמתפלל בצבור דמי שא"צ מליץ לפני הקב"ה. ולי נראה דאינו קשה דדוקא לשון זה קאמר רב יהודה דלא ישאל אדם צרכיו. וכן הקשו בתוספות (שבת שם ד"ה שאין) אהא דקאמר שאין מלאכי השרת מכירין בלשון ארמיו) והלא אפילו מחשבות לב האדם הם יודעים ומכירין אלא לשון זה מגונה בעיניהן להזקק לו:

I found in the writings of the students of Rabbenu Yonah that wondered, since individual prayer may only be recited in the Holy Tongue, how can it be that the women of the world pray in other languages, for since women are obligated in prayer, they should pray only in the Holy Tongue. And the rabbis of France of blessed memory provided a reason for this custom, and said that because the prayer is a prayer that the congregation prays, an individual may pray it in another language. And regarding that which Rabbi Yehuda said, "a person should never request their needs in Aramic," that refers to someone who requests their needs, such as one with a sick person at home or some other matter of need. But a prayer which is fixed for the congregation, then even when an individual prays at home it is akin to praying with the congregation, and an intermediary is not required. And it seems to me that the entire matter is not difficult, for only in this language (i.e., Aramaic), did Rabbi Yehuda say that one should not request their needs. And so raise the Tosafot regarding that which is stated, that the ministering angels do not recognize Aramaic, for do they not know the thoughts of the heart of man and understand them? Rather, it is specifically Aramaic that is distasteful in their eyes...

The Halakha

5) שולחן ערוך אורח חיים סימן קא סעיף ד

יכול להתפלל בכל לשון שירצה וה"מ בצבור אבל ביחיד לא יתפלל אלא בלשון הקודש וי"א דה"מ כששואל צרכיו כגון שהתפלל על חולה או על שום צער שיש לו בביתו אבל תפלה הקבועה לצבור אפ"י יחיד יכול לאומרה בכל לשון ויש אומרים דאף יחיד כששואל צרכיו יכול לשאול בכל לשון שירצה חוץ מלשון ארמי:

1. One may pray in any language that one wishes, but these words apply only to one praying with the congregation; however, one who prays alone should pray only in the Holy Tongue. 2. And some say that these words apply when one requests their needs, such as when one prays for the recovery of a sick person or for the dissipation of suffering that one is enduring at home; however, even an individual praying alone may recite the fixed prayer rite established for the congregation in any language. 3. And some say that even an individual praying alone, when requesting one's needs, may do so in any language except Aramaic.

The End of the Story?

6) משנה ברורה סימן קא ס"ק יג

Praying in Another Language

עיינ בתשובת ח"ס או"ח סי' פ"ד ופ"ו שהאריך בכמה ראיות דמה שהתירו להתפלל בכל לשון היינו דוקא באקראי אבל לקבוע בקביעה תמידית ולהעמיד ש"ץ ולהשכיח לה"ק לגמרי זה א"א בשום אופן עי"ש

See what the Hatam Sofer writes in his responsa, where he elaborates with several proofs that the permission to pray in any language applies specifically to an inconsistent basis, but to fixedly and perennially pray (in another language), and to appoint a chazzan to do such, and thereby cause the Holy Tongue to be forgotten, this is not possible in any way...

7) ישועות יעקב על השולחן ערוך אורח חיים סימן קא סעיף ג

And here it seems to me that in our days, after our Sages established the order of prayer as explained by the Talmud in Megillah 17, that 120 elders established the order of prayer and Maimonides wrote in The Laws of Prayer that this was because...their language became confused and their children spoke mixed languages without proper order; therefore, they established the order of prayer in Hebrew, neat and tidy in a pleasing order. And what emerges from the writings of our

לגמרי כמ"ל צרור. והנה לפי הנראה דזמנינו זה אחר שקדמו חז"ל קדר התפלה כמזוחר צטיס דווגילה דף י"ז ונחה ועשרים זקנים תקנו קדר תפלה וכתב הרמזים והלכות תפלה לפי שנתערבו צכשדיי והיה לשונם מוקולקל וצניהם מדצרים צלשונוי מעורצוי צלי קדר ככון לכן תיקנו קדר התפלה צלהיק נקי ומקודר צקדר יפה ומצוחר צדצרי רצינו ז"ל דאחר שתיקנו הנציחיסוהחכמי קדר התפלה מוחיב כל אדם להתפלל צקדר הזה גם נראה לי עוד דיט הרצה שמות כרדפיס צקדר התפלה כגון עוזר ומושיע וכדומה וצלי ספק שכ"ח מורה על ענין אחר וכ"ח יחלק צלשון אחרי כפי דעתו גם כיון שהסכימו הפוסקי שלח יתפלל צשכי לשונות ומעתה ציוס שנושאין כפיהי הכהנים וצרכי כהני' כאמרה צלהיק כמזוחר צטיס דקוטה דף ליח וטיין המקרא לכהני' לריך לומר צרכי גיכ צלהיק לא יתכן שיחפלו צלשון אחרי דרך כלל לא התירו להתפלל צלשון אחרי רק צשעי הדחק שאינו מוצין צלהיק וכדומה אצל מי שמוצין להיק ומצין צלשון אחר גיכ פשיעא דלהיק עדיף ומי שאינו מוצין צשעי הלשונות גיכ לה"ק עדיף ומי שאינו מוצין צלהיק והצין צלשון אחר צזה יש חילוק צין יחיד לצור וגדול המנהג שנהגו צכל הארלות להתפלל צלהיק זולה נסים וצתשונתה שהשצחי צענין זה לק"ק פרעצורג הארכתה צזה:

rabbi (Maimonides) is that after the Prophets and Sages established the order of prayer, one is obligated to pray in that order. Furthermore, it also seems to me that there are many names of G-d printed in the order of prayer, such as "Helper" and "Savior" and the like, and without a doubt each one regards a different facet, and each person will differentiate them using a foreign language in accordance with their understanding of the matter. And also because the decisors agree that one should not pray in two languages, and now on the day that the Kohanim raise their hands and bless, it is said in the Holy Tongue, as explained by the Talmud Sotah 38, and the prayer leader who calls out to the Kohanim must say the blessing also in the Holy Tongue, it is not possible that they should pray in a different language. In general, they did not permit one to pray in another language save for in an extenuating circumstance, when one does not understand the Holy Tongue and the like; however, regarding one who understands the Holy Tongue and also understands another language, obviously prayer in the Holy Tongue is preferable. And one who does not know either language, the Holy Tongue is also preferable, and one who does not understand the Holy Tongue but does understand another language, regarding this there is a difference between individual and communal prayer. And great is the custom that has grown in all the lands to pray in the Holy Tongue save for women...

A Further Qualification

8) משנה ברורה סימן קכד ס"ק ב

המתפלל בעצמו בלשה"ק אפילו אם אינו מבין הלשון יצא ועיין לעיל סימן ק"א במשנה ברורה דעכ"פ ברכת אבות יראה להבין מה שהוא אומר

One who prays in the Holy Tongue, even if they do not understand the language, fulfills their obligation; and see above in the Mishna Berurah, for at least the Blessing of the Forefathers should be said with understanding.